

MHF 21: Our – de vallei van de Our.

AFSTAND 9 km

AARD VAN DE WEG Ruim de helft van het parcours bestaat uit onverharde, veelal begroeide boswegen. Het laatste stuk is asfalt, maar dan wel het rustigste dat u ooit hebt meegemaakt.

Er moet geregeld geklommen en gedaald worden. Minder geoefende wandelaars kunnen er het beste een volle dagtocht van maken. De toestand van de wegen staat geen rolstoelen en kinderwagens toe.

BEWEGWIJZERING U volgt grote delen van plaatselijke wandelingen, die aangegeven zijn met een op zijn kant liggende, witte V (plus vaak een rood nummer, in dit geval 7 en 8). Die wegen lopen deels samen met de GTA, het Trans-Ardense pad, dat aangegeven is met geel-witte Streepjes. Ontbreken ergens de aangegeven tekens, dan helpen de op bomen in hoofdletters geschilderde plaatsnamen (Our, Opont, Maïssin) plus de richtingspijlen.

PARKEREN In het gehucht Our, maar veel parkeergelegenheid is er niet. Dus ergens in de berm dan maar.

VERTREKPUNT Vóór het prachtige kerkje van Our, bij de pijlen 'Maïssin 4 km', 'Saint-Hubert 21 km' en 'Rochefort 35 km' en die volgen, dus stevig stijgen. Ook volgt u de geel-witte streepjes van de GTA.

Waarschijnlijk bekijkt u eerst het prachtige Our: mooie, oude huizen en een heel charmant, wit kerkje op een soort terp, met eromheen het kerkhof, dat omringd is door een fraaie, begroeide muur.

► Hoog-België is twee rivieren rijk die de Our heten. De eerste vindt u in het uiterste zuidoosten van Luik (deze verlaat het land bij het dorp Ouren). De tweede kabbelt door het zuidwesten van de provincie Luxemburg (hier, zeg maar van Paliseul tot in Lesse (het dorp) en is een bijriviertje van de Lesse (de rivier). Om de verwarring nóg groter te maken: aan die Luxemburgse rivier de Our ligt ook het dorpje Our, het uitgangspunt van een onvergetelijke wandeling door de dichtbeboste vallei van de Our en het omgevende 'Bois a Ban'.

DE WANDELING

Iets voorbij de kerk wijst de pijl 'Maïssin' naar rechts; u gaat rechtdoor in de rue de Lonnai (zie geel-witte tekens van de GTA). U passeert enkele oude boerderijtjes die geen toekomst meer hebben, tenzij dan heel misschien als

(verbouwd) vakantieverblijf. Rechts, in de diepte, kijkt u uit over de rivier de Our, die door een prachtig dalletje meandert. Het doorgestreepte plaatsnaambord van Our loopt u voorbij. Zo'n 400 m verderop moet u rechtsaf, het eerste weggetje rechts in (zie de liggende V en het cijfer 7). Aan uw rechterhand krijgt u een schitterend uitzicht op Our. Vervolgens matig dalen door een strook bos, waarna u in het dal van de Our komt. U moet hier gewoon de hoofdweg blijven volgen, die langs een kruidenrijke berm voert en verderop langs imposante eiken.

De weg buigt hier naar links af en wordt rotsig; aan uw linkerhand is de helling bezaaid met bemoste rotsklompen. U daalt af naar een eerste diepste punt, met rechts beneden een vijver en een houten bruggetje, allemaal privébezit. U blijft rechtdoor lopen, vrij steil omhoog, door een aantrekkelijk bos met nu eens een partij naaldhout, dan weer jonge loofbomen.

Zo'n 600 m na de vijver aan de Our ziet u rechts beneden een serie visvijvers door het groen blinken. Ze worden gevoed door een naamloos beekje, dat u beneden in het dal oversteekt. Hier bereikt u een asfaltweg. U verlaat er voorlopig de liggende V, gaat rechtsaf en volgt alleen nog de geel-witte streepjes van de GTA. Aan uw rechterhand kijkt u uit over de visvijvers. Daarna ontvouwt zich een soort parklandschap, met rechts vooruit de gebouwen van 'Les Abis', de gewezen abdij van het gehucht Beth.

U blijft nu rechtdoor gaan tot net voor de brug over de Our. Daar slaat u naar links een half verharde bosweg in; u verlaat dus de GTA en volgt opnieuw de liggende V's (vergezeld van een rode 7). Een dal verlaten betekent uiteraard stijgen. De weg verandert wat verderop in een grazig karrespoor, met links hoge sparren en rechts een rij jonge eiken, lijsterbes en meidoorn, de grens tussen het bos en een weide.

Na de weide rechts komt u terecht bij een kruispuntje van wegen: hier rechtdoor (zie liggende V's), een rechte, vrijwel horizontale, onverharde bosweg in. Driekwart kilometer verderop komt u bij een kruising van boswegen: rechtdoor blijven gaan (zie liggende V, 7), nu vrij stevig stijgend. De bosweg komt zo uit bij een geasfalteerde dwarsweg, maar u moet dadelijk linksaf, een weg in die wordt aangeduid door het bord 'Promenade du Bois a Ban' (zie ook liggende V, 7).

Sparren zoveel u ook maar wilt, maar verderop ook lariks en waar de weg begint te dalen: lijsterbes, berk, esdoorn en els.

Ongeveer 1300 m na het fraaie bord van daarnet, bereikt u een kruispunt van wegen. Op de bomen staan in koeien van letters enkele plaatsnamen gevefd, met een pijl ernaast. Aangezien u terug naar Our moet, kiest u de eerste weg links (Our plus pijl) en u wandelt door een indrukwekkend eiken-beukenbos, met even verderop, maar dan aan uw linkerhand en onzichtbaar vanaf de weg, de 'Étangs du Curé d'Our', letterlijk: de vijvers van de pastoor van Our.

Bij sparren ligt een klein kruispunt: u wandelt rechtdoor en komt op een asfaltweg waar u rechtsaf gaat (zie liggende V, plus Our, plus Maissin, plus pijlen), stevig stijgend.

Vanaf hier is het allemaal erg eenvoudig: u blijft op de asfaltweg tot aan het eindpunt. U moet nog wel wat hoogte winnen: tot 415 m boven de zeespiegel. Niet zo'n ramp, want u mag al gauw weer dalen door een eiken-beukenbos met bosbes in de ondergroei.

Zo'n 750 verderop wacht nog een kruispunt: u gaat haaks linksaf (zie Our plus pijl én liggende V plus rode 8). U daalt nu snel af door een sparren en lariksenbos. Bij de bosrand kunt u genieten van weidse uitzichten, maar niet veel verderop is de wandeling afgelopen.

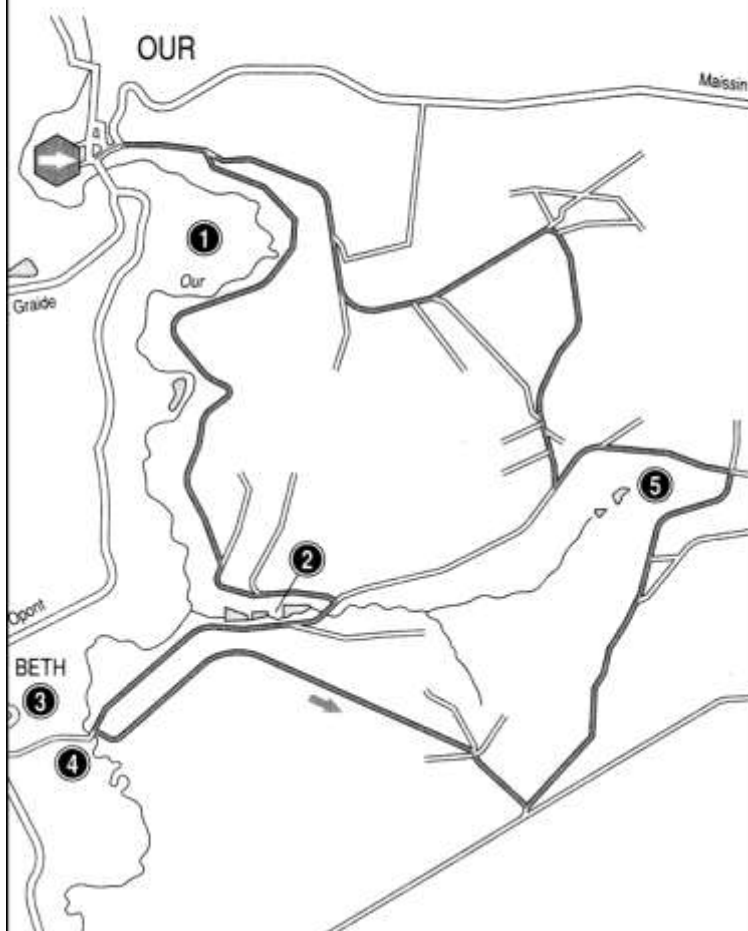
Bron: Groot Natuur Wandelboek Ardennen,
Route 79, Uitgave: Lannoo, 1995

0 500 meter

Lengte wandeling

9 km

Het bekijken waard

1. Dal van de Our
2. Visvijvers
3. Oude abdij van Beth
4. Brug over de Our
5. Vijvers van de pastoor van Our